

فصل دوازدهم

قوانین و مقررات متفرقه

قانون الزام اختصاص شماره ملی و کدپستی برای کلیه اتباع ایرانی .

(مصوب ۱۳۷۶/۲/۱۷)

ماده ۱- وزارت خانه های کشور و پست و تلگراف و تلفن موظفند با رعایت قوانین و مقررات، برای کلیه اتباع ایرانی شماره ملی و کدپستی اختصاص دهند.

ماده ۲- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی، وزارت خانه ها، سازمان ها، شرکت ها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت، دانشگاه ها، بانک ها، شهرداری ها، نهادهای انقلاب اسلامی و نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و شرکت ها و مؤسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است موظفند از شماره ملی و کدپستی ده رقمی که توسط سازمان ثبت احوال کشور و در قالب کارت شناسایی و با همکاری شرکت پست جمهوری اسلامی ایران برای شناسایی افراد و اشخاص و محل کار یا سکونت آنها حسب مورد اختصاص خواهد یافت تبعیت نموده و به کار گیرند.

ماده ۳- کارت یادشده در ماده فوق به عنوان سند شناسایی اتباع ایرانی و مشمول کلیه احکام حقوقی و کیفری مربوط است و باید همیشه همراه صاحب آن باشد.

تبصره: دارنده کارت در صورت تغییر محل سکونت یا کار خود، باید مراتب را در اولین فرصت ممکن به سازمان ثبت احوال کشور اطلاع دهد.

ماده ۴- صدور هرگونه کارت شناسایی اداری یا صنفی یا گواهی نامه رانندگی و مشابه آنها، بدون درج شماره ملی و کدپستی ممنوع است.

تبصره: کارت های شناسایی اداری، صنفی یا گواهی نامه رانندگی و مشابه آنها که قبل از تصویب و اجرای این قانون صادر شده اند تا زمانی که شرایط برای تعویض آنها به شکل جدید فراهم نگردیده معتبر خواهند بود.

ماده ۵- دولت موظف است هزینه های اجرای طرح شماره ملی و کدپستی را در بودجه دستگاه های اجرایی مربوط پیش بینی نماید.

ماده ۶- آئین نامه اجرائی این قانون توسط وزارت خانه های کشور و پست و تلگراف و تلفن ظرف مدت ۲ ماه تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر شش ماده و دو تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ هفدهم اردیبهشت ماه یکم هزار و سیصد و هفتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۶/۲/۲۴ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

آئین نامه اجرایی قانون الزام اختصاص شماره ملی و

کدپستی برای کلیه اتباع ایرانی .

(مصوب ۱۳۷۸/۱۲/۱)

ماده ۱- در این آئین نامه اصطلاحات و واژه های زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند :

الف - سازمان : سازمان ثبت احوال کشور.

ب - شرکت : شرکت پست جمهوری اسلامی ایران.

پ - قانون : قانون الزام اختصاص شماره ملی و کدپستی برای کلیه اتباع ایرانی - مصوب ۱۳۷۶

ت - شماره ملی : عددی است ده رقمی و منحصر به فرد که توسط سازمان برای هر فرد ایرانی تعیین و به وی اختصاص داده می شود.

ث - کد پستی : عددی است ده رقمی و یگانه که توسط شرکت، تنها برای شناسایی هر مکان تعیین و به آن اختصاص داده می شود.

ج - محل سکونت : مکانی است که شخص اظهار می دارد که در آنجا زندگی می کند.

چ - کارت شناسایی ملی : سند شناسایی اتباع ایرانی است که توسط سازمان صادر می شود و در آن مشخصات فردی، شماره ملی و کد پستی محل سکونت دارنده کارت درج می شود.

ماده ۲- کلیه افراد بالای (۱۵) سال سن موظفند پس از اعلام سازمان با در دست داشتن مدارک لازم و برابر زمانبندی، برای دریافت و تکمیل فرم درخواست کارت شناسایی خویش اقدام نمایند.

تبصره : اعتبار اولین کارت شناسایی ملی از تاریخ صدور به مدت (۷) سال است. تغییر اعتبار در دوره های بعد بنا به پیشنهاد وزارت کشور و تصویب هیأت وزیران خواهد بود.

ماده ۳- صاحب کارت مکلف است با تغییر محل سکونت یا تغییر هر یک از اقلام اطلاعاتی کارت شناسایی یا پایان مدت اعتبار کارت، شناسایی ملی خود اقلام نماید.

تبصره : بابت واقعه وفات هر فرد، کارت شناسایی متوفی باطل و از درجه اعتبار ساقط می شود.

ماده ۴- کلیه دستگاه های موضوع ماده (۲) قانون موظفند پایگاه های اطلاعات خود را به نحوی سامان دهند که هر فرد با شماره ملی و کدپستی در کلیه سیستم های اختصاصی مربوط شناخته شود.

تبصره ۵: پایگاه اطلاعات جمعیت سازمان تنها مرجع رسمی اطلاعات افراد به شرح موضوع ماده (۵) این آیین نامه است.

ماده ۵- سازمان مکلف است نسبت به ابلاغ اطلاعات فردی افراد تحت پوشش دستگاه متقاضی مشتمل بر نام و نام خانوادگی، نام پدر، شماره شناسنامه، محل صدور، تاریخ تولد، سریال شناسنامه، شماره ملی و کدپستی، براساس درخواست بالاترین مقام دستگاه اجرایی مربوط اقدام نماید.

تبصره ۱- سازمان موظف است نسبت به تحویل اطلاعات فردی از طریق پایانه و محیط های مغناطیسی و یا براساس روش هایی که به تصویب هیأت موضوع ماده (۱۴) این آیین نامه می رسد اقدام نماید.

تبصره ۲- اولویت تحویل اطلاعات فردی و کدپستی به دستگاه های اجرایی توسط هیأت موضوع ماده (۱۴) این آیین نامه تعیین می شود و حداکثر تا (۶) ماه پس از لازم الاجرا شدن این آیین نامه تحویل اطلاعات فردی و کدپستی به کلیه دستگاه های موضوع ماده (۲) قانون لازم الاجراست.

ماده ۶- کلیه دستگاه های موضوع ماده (۲) قانون موظفند یک سال پس از لازم الاجرا شدن این آیین نامه، نسبت به درج شماره ملی و کدپستی در هرگونه کارت شناسایی اداری یا صنفی یا گواهینامه رانندگی و موارد مشابه اقدام نمایند. ارائه خدماتی که نیاز به کسب اطلاعات فردی دارد موقوف به اخذ شماره ملی و کدپستی از متقاضیان است.

ماده ۷- به منظور تسریع در ابلاغ شماره ملی و کدپستی و رفع مغایرت های احتمالی، قبل از صدور کارت شناسایی ملی سازمان موظف است با همکاری شرکت ظرف سه ماه شماره ملی و کدپستی را از طریق کارت یا نامه رسمی، حاوی مشخصات فردی شامل، شماره ملی، نام، نام خانوادگی، نام پدر و کدپستی ابلاغ نماید.

تبصره ۵: سازمان برنامه و بودجه نسبت به تأمین اعتبار اجرای این ماده اقدام های لازم را به عمل خواهد آورد.

ماده ۸- کلیه وزارتخانه ها، سازمان ها، شرکت ها، مؤسسات دولتی و عمومی مکلفند ظرف یک سال از تاریخ لازم الاجرا شدن این آیین نامه با همکاری شرکت نسبت به جایگزینی کدپستی با کد شناسایی اماکن متعلق به خود اقدام نمایند.

تبصره: شرکت موظف است اقدام های لازم را در زمینه بهنگام سازی اطلاعات کدپستی و ارائه آن به سازمان ها انجام دهد.

ماده ۹- شهرداری ها و بخشداری های سراسر کشور موظفند با همکاری شرکت طی سال اول برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران ، نسبت به نصب پلاک های کدپستی ده رقمی در محل ورودی اماکن اقدام نمایند تا جایگزین پلاک های شناسایی موجود شود.

تبصره: شهرداری ها و بخشداری ها موظفند هرماه تغییرات اماکن، معابر و ساخت و ساز ساختمان ها را به اداره پست محدوده فعالیت خود اطلاع دهند.

ماده ۱۰- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی پس از اجرای ماده (۸) این آیین نامه مکلفند در هنگام صدور هر نوع کارت، سربرگ اوراق تبلیغاتی ، پروانه ، گواهینامه و موارد مشابه آن کدپستی ده رقمی را قید نمایند.

ماده ۱۱- ادارات ثبت اسناد و املاک کشور، دفترخانه های اسناد رسمی، دفاتر ازدواج و طلاق ، بنگاه های معاملاتی و کلیه واحدهای ذیربط موظفند در هنگام تنظیم اسناد، نسبت به درج شماره ملی و کدپستی ده رقمی افراد، متعاملین و مورد معامله در اسناد مربوط اقدام نمایند.

ماده ۱۲- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظف است جهت مکانیزه نمودن اطلاعات و اسناد ملکی و ایجاد پایگاه اطلاعات و اجرای طرح کاداستر، شماره ملی مالک یا مالکان و کدپستی ملک را به کار گیرد.

ماده ۱۳- به منظور هدایت، نظارت و تهیه زمان بندی اجرایی، دستورالعمل ها و پیگیری موارد ذی ربط در امر ابلاغ شماره ملی، کدپستی و صدور کارت شناسایی ملی و پایگاه های اطلاعات فردی دستگاه ها، هیأتی مرکب از نمایندگان تام الاختیار سازمان ثبت احوال کشور، سازمان برنامه و بودجه ، شرکت پست جمهوری اسلامی ایران و سازمان امور اداری و استخدامی کشور به مسئولیت سازمان برنامه و بودجه تشکیل می شود.

تبصره: هیأت موضوع این ماده موظف است هر (۳) ماه یک بار گزارش عملکرد این آیین نامه را به هیأت وزیران ارائه نماید.

معاون اول رئیس جمهور - حسن حبیبی

مصوبه شورای عالی اداری مربوط به مبارزه با تکدی و جمع آوری، شناسایی و تعیین وضعیت افراد بی سرپرست، گمشده، متواری و در راه مانده
(مصوب ۱۳۷۸/۲/۱۵)

شورای عالی اداری در هشتاد و دومین جلسه مورخ ۱۳۷۸/۲/۱۵ بنا به پیشنهاد مشترک معاونت حقوقی و امور مجلس ریاست جمهوری، سازمان برنامه و بودجه، سازمان امور اداری و استخدامی و وزارت کشور و به منظور اصلاح ساختار و ایجاد هماهنگی در فعالیت دستگاه های اجرایی و ارتقاء کارآیی و بهبود روش های مربوط به مبارزه با تکدی و جمع آوری، شناسایی و تعیین وضعیت افراد بی سرپرست، گمشده، متواری، در راه مانده و موارد مشابه و همچنین تنظیم وظایف دستگاه های عمومی و دولتی در این امور تصویب نمود:

ماده ۱- تعاریف و اصطلاحات به کار رفته در این مصوبه به قرار زیر است:

الف - مجتمع اردوگاهی: محلی است که زیر نظر فرمانداری در شهرهای بزرگ تشکیل می شود و مسئولیت نگهداری موقت، شناسایی وضعیت، گروه بندی و تعیین تکلیف افراد موضوع این مصوبه را به عهده دارد.

ب - افراد مشمول مصوبه، عبارتند از افراد معلول و ناتوان (اعم از جسمی و ذهنی)، بی سرپرست، مجهول الهویه، در راه مانده، گمشده، متواری، افراد نیازمند غیرحرفه ای، متکدیان و ولگردان حرفه ای.

ج - شهرهای بزرگ: شهرهایی که مطابق آخرین سرشماری مرکز آمار ایران بیش از پانصد هزار نفر جمعیت داشته باشد.

تبصره: شهرهایی که طبق سرشماری یادشده بین ۲۰۰ تا ۵۰۰ هزار نفر جمعیت دارند، با نظر استاندار و حسب شرایط محلی مشمول این تعریف خواهند بود.

ماده ۲- در هر یک از شهرهای بزرگ، نسبت به ایجاد مجتمع اردوگاهی اقدام خواهد شد و سازمان های مسئول (دادگستری استان، نیروی انتظامی، سازمان بهزیستی، کمیته امداد امام خمینی(ره)، اداره کار و امور اجتماعی و شهرداری) نماینده تام الاختیار خود را به مجتمع های مزبور برای انجام وظایف دستگاه متبوع معرفی خواهند کرد.

تبصره ۵: تأمین محل و امکانات و تجهیزات اولیه مورد نیاز اردوگاه از طریق شهرداری صورت خواهد گرفت و در صورت ضرورت به تشخیص استاندار، از سایر امکانات و اعتبارات استان نیز استفاده خواهد شد. اعتبارات مورد نیاز مجتمع های اردوگاهی از محل بودجه عمومی و کمک های مردمی تأمین خواهد شد.

ماده ۳- شهرداری موظف است نسبت به شناسایی و جمع آوری و تحویل افراد موضوع این مصوبه به مجتمع اردوگاهی اقدام نماید. نیروی انتظامی در این مورد همکاری لازم را با شهرداری به عمل خواهد آورد.

ماده ۴- مسئول مجتمع اردوگاهی توسط فرماندار تعیین می شود. مجتمع اردوگاهی مکلف است پس از تحویل گرفتن افراد موضوع این مصوبه، نسبت به نگهداری موقت، شناسایی وضعیت و طبقه بندی آنها در یکی از گروه های زیر اقدام نماید:

- الف - افراد متهم به ارتکاب جرم، اعم از متکدیان و ولگردان حرفه ای.
- ب - افراد بی سرپرست و مجهول الهویه.
- ج - افراد گمشده، در راه مانده و متواری.
- د - افراد معلول و ناتوان (اعم از جنسی و ذهنی).
- ه - افراد نیازمند غیر حرفه ای.

ماده ۵- چنانچه صدور قرار یا رأی قضایی برای هر یک از افراد موضوع این مصوبه ضرورت داشته باشد، مسئولیت امر به عهده دادگستری استان (دادگاه) است. دادگستری استان می تواند نسبت به تعیین قاضی مستقر در مجتمع اردوگاهی به منظور تسریع در رسیدگی اقدام نماید.

ماده ۶- سازمان بهزیستی موظف است افراد بی سرپرست، ناتوان و معلول و سالمندان نیازمند را تحویل بگیرد و در اماکن مناسب نگهداری نماید و تحت آموزش قرار دهد. همچنین پوشش های حمایتی لازم را تا ایجاد شرایط و زمینه مناسب برای بازگشت آنان به زندگی عادی ایجاد نماید.

ماده ۷- کمیته امداد امام خمینی (ره) موظف است ضمن هماهنگی با مسئول مجتمع اردوگاهی، پوشش حمایتی و هدایتی لازم را برای افراد نیازمند، گمشده، متواری و درمانده برقرار کند و شرایط و زمینه بازگشت آنان به زندگی عادی را فراهم نماید.

ماده ۸- وزارت کار و امور اجتماعی موظف است افراد مستعد و دارای توان کار موضوع این مصوبه را که از طرف مجتمع اردوگاهی و یا کمیته امداد امام (ره)، بهزیستی و سازمان زندان ها و اقدامات تأمینی و تربیتی معرفی می گردند، به طور رایگان تحت پوشش آموزش های فنی و حرفه ای مناسب قرار دهد و جهت تأمین اشتغال متکدیانی که دوره های مربوط را طی نموده اند، برنامه ریزی های اجرایی لازم را از طریق مراکز کاریابی و صندوق فرصت های شغلی به عمل آورد.

ماده ۹- افراد موضوع این مصوبه در صورتی که پس از انجام اقدامات پیش بینی شده در موارد (۶ و ۷ و ۸) به تکدی پردازند، پس از جمع آوری به عنوان متهم جهت تعیین تکلیف در اختیار مراجع قضایی قرار خواهند گرفت.

ماده ۱۰- وزارت کشور موظف است نظام آماری متمرکز ثبت و دستیابی به هنگام به سوابق متکدیان را ایجاد و تصدی نماید. نیروی انتظامی و دیگر دستگاه های مسئول موظفند اطلاعات مورد نیاز وزارت کشور را براساس ضوابطی که آن وزارتخانه ابلاغ می نماید، در اختیار وزارت کشور قرار دهند.

ماده ۱۱- سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران موظف است به منظور توجیه و آشنایی جامعه با تبعات مختلف تکدی و جلب مشارکت مردم در مبارزه با این پدیده و نیز معرفی تجربه های موفق مردمی، برنامه ریزی و اقدامات لازم را انجام دهد.

ماده ۱۲- سازمان برنامه و بودجه موظف است برای تأمین اعتبارات مورد نیاز اجرای طرح، اقدام لازم به عمل آورد.

ماده ۱۳- به منظور پیگیری، ایجاد هماهنگی و نظارت بر اجرای این مصوبه، ستادی در هر استان با مسئولیت معاون سیاسی - امنیتی استاندار و عضویت فرماندار شهرستان محل استقرار مجتمع، رئیس سازمان برنامه و بودجه، شهردار مرکز استان، مدیر کل کار و امور اجتماعی، رئیس مرکز صدا و سیما، فرمانده نیروی انتظامی منطقه، مدیر کل

بهریستی، سرپرست کمیته امداد امام خمینی (ره) و رئیس دادگستری استان تشکیل می‌گردد. تصمیمات ستاد بعد از تأیید استاندار برای دستگاه‌های اجرایی مربوط لازم‌الاجرا است.

تبصره: ستاد، فعالیت مؤسسات خیریه و کمک‌های مردمی را با محوریت کمیته امداد امام خمینی (ره) و سازمان بهزیستی، به منظور عدم پرداخت مستقیم به متکدیان، سازماندهی نموده، در راستای پیشگیری از این ناهنجاری اجتماعی اقدامات تبلیغی و ارشادی لازم را برنامه‌ریزی خواهد نمود.

ماده ۱۴- وظایف دستگاه‌ها در مبارزه با تکدی و رسیدگی به افراد موضوع این مصوبه، در سایر شهرها به ترتیبی است که در این مصوبه تعیین شده است و صرفاً انجام وظایف مقرر در مورد مجتمع اردوگاهی به عهده مجتمع نزدیک‌ترین شهر بزرگ استان است.

ماده ۱۵- وزارت کشور مسئول اجرای این مصوبه است و گزارش‌های لازم را در دوره‌های زمانی شش‌ماهه به هیأت وزیران و دبیرخانه شورای عالی اداری ارائه خواهد نمود.

معاون رئیس‌جمهور و دبیر شورای عالی اداری - محمد باقریان

آئین نامه اجرایی بند (ن) تبصره (۱۰) قانون بودجه سال ۱۳۷۹ کل کشور .

(مصوب ۱۳۷۹/۸/۲۵)

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۹/۸/۲۵ بنا به پیشنهاد شماره ۸/۱۶۸۹ مورخ ۱۳۷۹/۴/۷ وزارت کشور و به استناد بند (ن) تبصره (۱۰) قانون بودجه سال ۱۳۷۹ کل کشور آیین نامه اجرایی قانون مذکور را به شرح زیر تصویب نمود :

ماده ۱- در اجرای مفاد بند (ن) تبصره (۱۰) قانون بودجه سال ۱۳۷۹ کل کشور وظایف زیر به وزارتخانه ها و دستگاه های اجرایی یاد شده در ذیل محول می شود :

الف - وزارت کشور:

۱- کمک به شهرداری ها ، فرمانداری ها و نیروی انتظامی برای تجهیز و راه اندازی مجتمع ها در شهرهای واجد شرایط و تأمین بخشی از هزینه های جاری آنها از قبیل حقوق و دستمزد همکاران اداری و خدماتی در زمینه شناسایی، جمع آوری، طبقه بندی و نگهداری موقت افراد موضوع قانون فوق الذکر .

۲- رفع نیازهای ضروری و حل مشکلات اجرایی پیش بینی نشده و غیر متقربه مربوط به ایجاد مجتمع در شهرستان های واجد شرایط.

۳- ایجاد اردوگاه و فراهم نمودن مقدمات امور پیش بینی شده در قالب وظایف محول شده.

۴- تأمین امکانات مورد نیاز نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و ایجاد زمینه لازم برای انجام وظایف محوله.

۵- انجام طرح های پژوهشی و مطالعاتی در زمینه پدیده تکدی و تشکیل بانک اطلاعات و داده های آماری مربوط به متکدیان در سطح ملی و استانی .

۶- کمک به سازمان ها و مؤسسات فرهنگی، تبلیغی و مطبوعات در انجام امور تبلیغی، آموزشهای عمومی و بسترسازی فرهنگی در جامعه در راستای مقابله فرهنگی با پدیده تکدی و جلب مشارکت مردم در این زمینه.

۷- تخصیص اعتبار به ستادهای استانی ساماندهی امور متکدیان و کودکان خیابانی برای کمک به تهیه برنامه های تبلیغی، فرهنگی از طریق سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران و چاپ مقالات و پیام های فرهنگی در مطبوعات و اعلامیه های تبلیغی متناسب با ویژگی های فرهنگی، اجتماعی مناطق مختلف کشور.

ب - سازمان بهزیستی کشور :

انجام وظایف قانونی محوله ، نگهداری افراد موضوع قانون و تأمین کادر متخصص مجتمع های نگهداری موقت متکدیان.

ج - کمیته امداد امام خمینی (ره)

کمک به ساماندهی افراد نیازمند غیرحرفه ای، گمشده، در راه مانده و متواری.

ماده ۲- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور موظف است با هماهنگی وزارت کشور و رعایت این آیین نامه نسبت به توزیع اعتبار موضوع بند «ن» تبصره (۱۰) قانون بودجه سال جاری دستگاه های فوق الذکر اقدام نماید.

ماده ۳- دستگاه ها و نهادهای مرتبط با موضوع این آیین نامه براساس مصوبه هشتاد و دومین جلسه شورای عالی اداری موظف به همکاری و ارائه خدمات لازم در مجتمع های مستقر در شهرستان ها یا واحدهای تخصصی خود هستند.

ماده ۴- نظارت بر حسن اجرای امور وظایف دستگاه ها در ارتباط با موضوع این آیین نامه در سطح ملی بر عهده وزارت کشور و در سطح استانی بر عهده استانداری ها خواهد بود.

معاون اول رئیس جمهور - حسن حبیبی

موادی از قانون توسعه صنعت ایرانگردی و جهانگردی

(مصوب ۱۳۷۰/۷/۷)

ماده ۸- کلیه تأسیسات ایرانگردی و جهانگردی، دفاتر خدمات مسافرتی و سایر تأسیسات مشابه از هر نظر اعم از سوخت، آب و برق، عوارض، مالیات، وام بانکی و غیره مشمول تعرفه ها، مقررات و دستورالعمل های بخش صنایع می باشند.

موادی از آیین نامه ایجاد، اصلاح، تکمیل، درجه بندی و نرخ گذاری تأسیسات ایرانگردی و جهانگردی و نظارت بر فعالیت آنها .

(مصوب ۱۳۶۸/۲/۱۳) و اصلاحات مصوب ۱۳۸۳/۷/۸

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- تأسیسات گردشگری واحدهایی هستند که به قصد ارائه خدمات و انتفاع برای پذیرائی و اقامت مسافران یا میهمانان طبق ضوابط و مقررات این آیین نامه به شرح زیر تأسیس شده یا می شوند :

۱- مهمانخانه (هتل).

۲- مهمانسرا.

۲- زائر سرا.

۴- متل .

۵- پانسیون .

۶- اقامتگاه جوان.

۷- اردوگاه گردشگری.

۸- تأسیسات ساحلی.

۹- تأسیسات حمام های آب معدنی.

۱۰- رستوران درون واحدهای اقامتی فوق الذکر.

۱۱- واحدهای پذیرایی داخل فرودگاه ها و ترمینال های مسافربری کشور.

۱۲- واحدهای پذیرائی و اقامتی و مهمانپذیرها.

۱۳- مجتمع های سیاحتی و تفریحی (به استثنای موارد مربوط به شهرداری ها) و سایر واحدهایی که به قصد ارائه خدمات و انتفاع، برای پذیرایی و اقامت مسافران و جهانگردان طبق مقررات و ضوابط مصوب سازمان میراث فرهنگی و گردشگری تأسیس خواهند شد.

۱۴- هتل آپارتمان .

تبصره: مسیرهای گردشگری را سازمان میراث فرهنگی و گردشگری تعیین و به ارگان های ذیربط اعلام خواهد نمود.

ماده ۴: شهرداری ها و سایر مراجع صادر کننده پروانه ساختمان مشمول این آیین نامه ، موظفند ضمن رعایت ضوابط مربوط به خود ، مقررات اعلام شده توسط سازمان میراث فرهنگی و گردشگری را نیز در این زمینه مراعات نمایند.